

[Uwe Jensen]

uden egentlige forpligtelser modtager deres invalidepension, ca. kr. 2.500,00 til kr. 3.000,00 månedligt ud over at få fri kost og logi samt mulighed for skattefrit lønarbejde under arrestopholdet, og vil ministeren i givet fald ændre dette misforhold i pensionsloven?»

(Spm. nr. 1132).

Begrundelse.

Efter forlydende modtager indsatte invalidepensionister (sprittere, subsistensløse, nar-komaner og andre) fortsat deres pension, ikke bare indtil underrettsdommen er afsagt, men også i tilfælde af appel eller anke, der kan trække ud til et halvt år eller mere.

Da det åbenbart udelukkende er invalidepensionister, der har denne klare uretfærdige fordel, er det en direkte forskelsbehandling sammenlignet med andre indsatte, f. eks. arbejdsløse, der straks mister deres understøttelse, eller lønmodtagere, der må give afkald på deres løn.

Besvarelse (24/8 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

Efter invalidepensionslovens § 31, stk. 7, bortfalder pensionen ved strafafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger i henhold til dom efter 6 måneders forløb ud over den måned, hvori pågældende foranstaltning iværksættes. Dette gælder tillige ved varetægtsfængsling, såfremt denne efterfølges af de nævnte foranstaltninger.

Det er således en betingelse for anvendelse af bestemmelsen ved varetægtsfængsling, at den pågældende er endeligt dømt.

Men inddragelsen af pensionen vil da kunne finde sted med tilbagevirkende kraft, således at pensionsbeløb, der vedrører tiden efter 6 måneders periodens udløb, kan kræves tilbagebetalt.

I folke- og enkepensionslovene findes tilsvarende regler for så vidt angår folke- og enkepensionister.

Baggrunden for denne 6 måneders regel i pensionslovene er, at der ved ydelse af pension som hovedregel er tale om en varig ret, der medfører løbende udbetalinger. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis pensionister for kortere perioder kan gå ud og ind af pensionssystemet.

Socialministeriet finder således ikke anledning til at ændre de gældende regler.

Til *justitsministeren* (14/8 78) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Vil ministeren se nærmere på det uretfærdige i, at varetægtsfængslede invalidepensionister i tilfælde af appel eller anke af en underrettsdom fortsat kan oppebære deres pension indtil afsoningens påbegyndelse, og vil ministeren i givet fald i samarbejde med socialministeren få dette misforhold rettet?»

(Spm. nr. 1133).

Begrundelse.

Varetægtsfængslede egentlige invalidepensionister uden egentlige forpligtelser forskelsbehandles, idet de som eneste kategori af varetægtsfængslede fortsat modtager deres invalidepension, ikke bare indtil underrettsdommen er afsagt, men også i den efterfølgende appel- eller ankeperiode. Dette medfører dobbelt misbrug, idet den dømte klart bruger appellen eller anken som en forhandlingstaktik til at sikre sig tusinder af kroner månedligt, i mange tilfælde i op til over et halvt år, idet det er alment kendt praksis, at landsretten oftest stadfæster underrettsdommen, der således kun blev appelleret eller anket af økonomiske grunde, og ikke fordi dommen følte uretfærdig.

Herudover skal ses de store offentlige omkostninger ved retshandlinger i anden instans, der i givet fald kunne spares.

Jeg går ud fra, at ministeren er interesseret i at få standset dette misbrug af domstolene til at oppebære pension.

Besvarelse (24/8 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

En person kan ved retsbeslutning varetægtsfængsles, når nøje opregnede betingelser i retsplejeloven er opfyldt.

En varetægtsarrestant er herefter under varetægtsfængslingen alene undergivet de indskrænkninger i den personlige frihed, som er nødvendige til sikring af varetægtsfængslingens øjemed. Retsplejeloven indeholder derimod ikke bestemmelser om yderligere begrænsninger i en persons rettigheder, herunder om udbetaling af pensioner og sociale